

## Nr 689.

Av herrar **Gustafson** i Göteborg och **Königson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 204, beträffande vissa ändringar i förordningen angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.*

Den starkt ökade bilparken har medfört att det blivit allt vanligare att en bilägare som regelbundet färdas i bil från sin ordinarie bostad eller sommarbostad till och från arbetsplatsen tagit med arbetskamrater i bilen mot att dessa betalat en del av bensinkostnaderna. Genom ett sådant arrangemang har man kunnat eliminera väntetider och ofta reducerat färdkostnaderna.

Sådan transport faller emellertid under bestämmelserna för yrkesmässig automobiltrafik och är därför olaglig såvida inte bilägaren undantagsvis erhållit trafikillstånd med de krav på trafik kort, godkänt fordon etc. som detta medför. Som framgick av en interpellation vid årets riksdag har också åtskilliga bilägare åtalats för överträdelse av denna förordning, men det stora flertalet torde dock ha gått fria.

I proposition nr 204 har kommunikationsministern föreslagit vissa upp- mjukningar på detta område. Myndigheterna skall enligt förslaget kunna bevilja s. k. begränsade trafikillstånd med ett avsevärt förenklat provningsförfarande och utan de detaljföreskrifter som eljest omgärdar den yrkesmässiga trafiken.

Förslaget torde dock inte innebära någon lösning av denna fråga. Myndigheterna skall nämligen pröva huruvida passagerarna utan praktiska olägenheter skulle kunna använda reguljära kommunikationsmedel. Skulle så vara fallet, skall tillstånd ej lämnas. Denne bestämmelse kommer om den tillämpas restriktivt att avsevärt begränsa det nya förslagets räckvidd och medför dessutom så mycket extra besvär för bilägaren att man kan befara att han kommer att fortsätta som hittills utan tillstånd.

Enligt vår mening bör man gå ett steg längre och medgiva att ägare av personbil vid färd för egen räkning skall ha rätt att utan särskilt tillstånd eller anmälan till myndighet mot ersättning få medtaga andra personer på väg till och från arbetsplats.

Mot detta kan invändas att ett allmänt praktiserande av denna grannhjälp skulle kunna minska trafikunderlaget för t. ex. bussar, lokaltåg och droskbilar så avsevärt, att stora svårigheter skulle kunna uppstå när det gäller att uppehålla en regelbunden trafik, särskilt på landsbygden.

Frågan om den allmänna trafiktjänsten är av mycket stor betydelse, och den behandlas f. n. av 1953 års trafikutredning. Vi tror emellertid inte att ett genomförande av vårt förslag skulle innebära några större olägenheter i jämförelse med nuvarande förhållanden. Länsstyrelsen i Västernorrlands län anför i sitt remissvar att den olaga trafiken är av sådan omfattning att ett undantagande av dessa transporter från yrkestrafikförordningen knappast skulle behöva befaras undanrycka drosktrafiken eller linjetrafiken något större trafikunderlag.

Då dessa transporter måste anses vara av stor social betydelse i jämförelse med många andra resor och då departementschefen funnit att de nuvarande bestämmelserna inte lämpligen bör behållas, anser vi det lämpligt att försöka åstadkomma en mera definitiv lösning på detta område.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att ägare av personbil utan särskilt tillstånd eller anmälan till myndighet skall ha rätt att vid färd till och från egen arbetsplats medtaga utslutande andra personer på väg till och från arbetsplats, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig författningstext.

Stockholm den 22 april 1954.

*Sven Gustafson*  
i Göteborg.

*Ture Königson.*

---